

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN, Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDÜ.

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CÂTU P'UNU ANU SÉU 6 LUNI.
PENTRU CAPITALA BUGURESCI :

Pe unu anu [52 numere]	lei 24.
Pe sese luni [26 numere]	lei 12.
Unu singur exemplar	banii 50.
Linia de anunțuri și insertiuni	lei 2.

In Bucuresci, abonamentele nu se facu de câtua la administrația diarului, pe banii gata

ADMINISTRATIA IN PASAGIUL ROMAN, No. 11.

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSĂ.

ABONAMENTELE

ÎNCEPÙ NUMAI CU NR. 1, 13, 26 SI 39.

PENTRU DISTRICTE SI STRAINETATE:

Pe unu anu [52 numere]	lei 27.
Pe sese luni [26 numere]	lei 14.
Unu singur exemplar	banii 55.
Linia de anunțuri	banii 30.
Pentru strainătate, pe anu (52 numere) .	lei 30.

Din districte, abonamentele se trimită prin mandate postale; din strainătate în numerar.

POSTA REDACTII

Corespondinții noștri sunt rugați să bine-voiască a grăbi achitarea compului D-lorū pe luniile Iuniu și Iuliu.

ABONATILORU NOSTRII

Cu câteva dile naintea espirarei abonamentelor în ziua de 26 Iunie, cu Nr. 26 alu Ghimpelui, ne-amu adresat prin scrisori bine-voitorilor noștri abonați, rugându-i a ne anunța reabonarea D-lorū.

Acceptăm cu încrere respunsul din parte, căci marii suntu greutățile ce întempiu unu diarul independent a căruia singură resursă e micul numărul altu abonaților săi.

Nu ne îndoim că în aceste timpuri de aspre încercări ni se va tine comptu de sacrificiile ce facem, tocmai pentru că încercările suntu aspre. Căci, în timp liniștit, soluțunea e multu mai lesne: ori că diarul se mormenteză, ori că diaristul se ruină. E însă așa timpul de tăcere, de retragere, de mörte?

Punemu aceste întrebări bunilor Români, pe carei numărăm între cititorii noștri, cătu și vechilor abonați cari și-au întârziat regularea cător-va datorii.

SUMARIU

1. — Acatistul slujit de cuviosul Popa-Tache în cîmpul Filaretului pentru isbavirea ordinii.
2. — Scrisoare cele mai telegrafice și mai noi.
3. — Mandolinat Pressei, cântată de Hăiscea la Puciosa, în beneficiul lui Maida.
4. — Pe iei-cole, în afaceri și în politice.
5. — Drăguțul Slavici, fracie ghe ghincio.
6. — «Vesta» lui Mucea și «Bărbierul de noaptea» : două havâdisiuri amăi.
7. — Bătrâni... suntu buni de anafură și miru!
8. — Idei și maxime, adică engetări și învețături.
9. — Pe cîmpia, printre florii, pe marginea apei.. ce frumosu e veră!
10. — Revista poetică, poetică și poetică a unui poet poetic și poeticesc.
11. — Glasul haiducului răsboinicu în spre munții Olteniei.
12. — Căte ceva.
13. — Foiletonul «Ghimpelui» : totu d-ra Lelia!
14. — Bibliografie. F. Damé.
15. — G. Costandescu se recomandă că știe să îmbrace capetele militariilor.

ACATISTU

Slujită în cîmpul Filaretului de cuviosul părintele Tache

Cu smerenie și cinste, și cu inimă curată,
Copii ai sfintei ortale, veniți să ne închinămău,
Venită să cădemă cu daruri și cu mintea înălțată
Către sfânta zăcătore, și eu slavă să țe cîntămău.Si acum, ieră și ieră, să stăm strîmbi luându aminte
Pré curată zăcătore, maica sfintei păreli,
Cu smerenie și slavă tie ne rugăm fierbinte
Să ne ieră ori ce păcate, să ne ieră ori ce greșeli.Ce-amu făcută din nesciunță său cu gândul său cu fapta
Său de voie de nevoie, său cu bâta, său cu maiulă,
Său cu biciul pe ascunse, său pe față cu lopata
Său cu ghiontulă, său cu cisma, său cu parul și vătraiul.Bucură-te, zăcătore, o mirésă pré iubită,
Bucură-te ulcelușă, ce adăpă pe însetății.
Bucură-te, cană sfântă, purură neprihănita
Născătore nenuntită de puternici nespălați.Bucură-te, pivnicioară, ce din pântecele tale
Aî făcută adăpostire cetelor de dălhăuți;
Bucură-te, sfântă fleică, mucenici cărnăti; sarmale;
Bucură-te grădiniță disă «de la Sépte-Nuci.»Bucură-te, Petrachiță, bătăușii de poruncelă;
Bucură-te, Alecuță, ce dreptatea ai orbită;
Bucură-te, Lascharache, tu care fără sfială
Scorpia numită téra atâtă timpă ai terneruită.Déră aveți și de noi milă și ne dați vr'uă bucurie,
Căci.. ni s'a uscată gâtlejul, căci de mult nu l'am udătă;
Ia veđă, cione Lascarache, dă rămasă din vornică
Vr'unu pungoiu să nilu dai nouă și fi binecuvîntat.

Târcovnicul ROCOCO.

SCIRI TELEGRAFICE.

Craiova, (orele 12 noaptea). — Admiralul flotile englese a sosit aci cu balonul numit „Wermuth“ spre a pregăti cartiere pe fluviul Jiu celor 10,000 fregate curătate de rugină, ce aș de scopu a împinge armata română ca se ocupe Vidinul.

Poiana, (orele 1 noaptea). — Uă depuțație compusă de cătării turcesci a venită se felicite pe amiralul englez de amabilitatea ce are pentru frații lorū Turci. Totu-u-dată i-a cerută să trimită mai multe fregate curătate în Carpați spre a se împotrivi urșilor de care există temeră că voru intra în Maghiaria, spre a distrugă depuțația care a oferit norocitul Abdul-Kerim sabia de onore, după ce mai anteriu, a fostu expediata din Triest cu avârlitură de bombone de ouă cloacă și la 'ntorcere debarcată de Capoeste Angeli sub mășci, ca să se scutescă pe Slavii d'acole de cheltuile ce erau să facă pentru primirea lorū.

Vidin, (orele 1 1/2). — Turci au începută a părăsi Vidinul, din cauza că orezul pilafurilor a inviată și le e temă se nu-i mânance gărgăriță.

Constantinopol, (3 ore). — Sultanul și decisiv se desvălășea drapelul Profetului, după ce mai anteriu va fi dusu' prisoner la Kișinău, unde este așteptat de profet, spre a refui compurturile din anul 1854. Se crede că se va întâlni și cu fostul Sultan Abdul-Aziz.

Turciu închidă pe Ruși în cetățile lorū, spre a'i apără de flota engleză care s'a concentrat în Balcani ca să pote încheie uă pace favorabilă cu Sultanul.

Plevna, (după prânz). — Adă s'a dată uă bătălia decisivă. Aș cădută 50,000 de Ruși morți și 80,000 răniți. Dintre Români 40,000 sgăia și 150,000 de curcani tăiată pentru pilafuri. Osman bey, Mehemed-Ali și Suliman-başa s'a turcită de bucurie.

Sipka, (de dimineață). — Turci care urmăria corpul rusesc a fostu cotropită cu desăvârsire. În momentul cându' troceau pașul Balcanilor, unu popă care avea credință cătă grăuntele de măstări a disu' munților să se impereje. Munții s'aș imprenută intre denșii, eru Turci cu Alah.

Pesta, (spre seră). — Ministerul unguresc a 'ntrebătu pe cartierul general de la Poiana deca 'nt'adeveru Români' aș treceat la Nicopoli fără scirea lui Klapka și ce aș de gându se facă acolo.

(Agensiția OTELESCU).

MANDOLINATA «PRESSEI»

Amici, veniți încóce,
Puterea să 'nhățamău.

Nu ţi chipu, stându în ghióce,

Plăceri să mai gustămău.

Jurnalul va protege.

Dorința ce hrănimău

Si toți prin făr'-de-legă,

La scopu o să venimău.

Aideți veniți,
Cu toți pe roșii iute să goniti!Aideți veniți,
Cu late vorbe téra momiți!

Puterea vomu luă

Da! da! da!

Și vomu mânca,

Da! da!

Și vomu juca

Da!

Colo la ministere

Ce binei și frumosu,

Cându aî în mână putere,

Cându aî ciolanu de rosu.

Căci unu ministru ieri a plecată

Ah! ah! ah!

Si e bunu locul de apucată

Ah ah!

Toți îlă voimău,

Toți îlă dorimău

Ah!

Veniți, amici încóce,

Puterea s'o 'nhățamău,

Nu-ți chipu, stându în ghióce,

Plăceri să mai gustămău etc.

Melodia de Paladilhe, poesia parodiată de

JENICA.

PE ICĂ-COLEA

Timpul injura pe Pandrav, pe cându s'affla directorul de poliță, fiind că pré lă rapanghelu pe pungașii Ovrei, clienti ai lui Mulierescu.

Pressa laudă pe Pandrav, în ajunul plecării săle de la poliția, fiind că a făcut pe piele lui Mălărescu.

Asta se chiamă că «cea mai perfectă armonie domnește între... conservator».

*

Dieni, Grandi, Predi, Slavici, Bauer și totă lioata cățelușilor — lihiță, sărmană dată vreme — s-au aruncat cu injurăturile asupra directorilor de ministere.

Nu cum-va oru fi aspirând la aceste posturi? Mirarea n-ară fi d'asta, ci de modestia ce a d'au spune pe față.

*

Se dice că Hărs-Cea Viorela își pune candidatura de senator în Muscel. Cu toate asta noi sciam că vitele cornute s-au rechisitionat pentru armată. Cum d'eru de să a trecut cu vederea acestu volum de slăină?

*

Autorul *Cocoșulu-roșiu*, *Ieclorū*, *Năbădăilor* și tuturor *Istericalelor* scote gazeta *Răsboiului* în palatul (?) societății *Dacia*.

Bre! d'eru fertilă mai e palatul acesta în totu felul de caraghioslicuri! D'aia i merg bine treburile.

*

România slobodă de gură a 'nceputu ieru cu ministrul scălelor de cătu va timpă.

Pricina e simplă de totu: ucenici de la acesta făia, mai toți dascăli, au fostu pricopsită de actualul ministru. Merită d'eru să 'lui injure chiar și țigănesce. Apoi mai e că unu din ei, ca fracheleghe ghincolo Mănilu pregătesce aşa pretinse cărti didactice, cu care să 'nhațe noui ciolane și gheliruri, eru ca să potea isbuti injura ca să bage frica 'n găgăuți.

Ați văduți politică? Próstă d'eru face!

*

Pressa publică 'n foileton vestita halima intitulată *uă mie și una de nopti*.

Ce va să dică diarul serios!

*

Timpul de ieru își începe revista prin cuvintele «conservatorii suntu pacienti». Așa e. Cum mai răbdău ei, bieți omeni, când omora la Mavrodolu, Alexandria și Giurgiu, cându snapia la alegeri și chinuiau în arestul poliției. Da: pré pacienti!

Mototol.

DRAGUTIULUI SLAV-ICI

O ūi eghia meg!

Băchio, fündos-tálpos, venită din Sighișoara, Ca unu drăguț meghior ruptă și ifissiu. De ce prin gazete iță bață jocă de tără, Iedea ronghioș cuchio, vrednicu de ocară?

Cine nu te scie, Christus tăgăduș, Că latru întruna ca unu cătelușu, Că în totu-dé-una te tăi de brașove, Ortolon și mórho nescrisu în ciaslóve!

Ieșu ūi rîsu poetă, rîdi și de jurnale, Par că tu măi băchio, merită trei parale. Nu veți că esti ronghioș și omu de nimicu Poroșt ce nu face nici unu hirhiricu?

Ne-ași spusu ca unu hozut, în atâtea rânduri, Căi tăi băchi, Moghiaș, au pré bune gânduri,

FOILETONULU „GHIMPELUI”

IMPRESII DE CALETORIA

I

Călătoria cu Tramways

Călătoria e una din plăcerile cele mai dasfătatore. Se ūi pe vapor! Se ūi pe mare! Se ūi pe uscat! Se ūi în drumul de feru! Se ūi în tramways.

Ori-ea s'ară dice, aci mă unescu cu domnele: *cu ori-ce prețu în călătorie*, fiă pe trotuaru, fiă p'în grădină publică cu halba de bere, fiă pe bulevardu său în străinătate. D'eru vă veți mira, domnilor și domnelor, cându vă voi spune că pene acumă n'amu ești din Bucuresci; deci, ori-cine 'ntelege că următoarea călătorie n'o potu face de cătu cu tramwaysul.

Lângă grădina sfântului Gheorghe e punctul principal, ca să dică așa; gara Trenurilor călătorie.

Unu vagon merge spre Obor, altul spre Văcăresci, eru unul spre soseaoa Kissel.

Trenul pentru... Văcăresci era celu mai ocupat. Décă nu mă 'nselă memoria, fără pare că amă văduți într'ensul și pe cătuva din foști ministri căduți, ce mergeau să facă cură la... Văcăresci.

In celu care mergea la Obor, recunoscu pe Hais-

GHI M P E L E

Că ūi la noi forte. A! disgnio ce ești, Tu voiaș cu vorbe să ne păcălesci!

Cădu pe Scurtescu, ciuda tea cea mare. Vrei să-îi sfărâmă pena, băchio, mi-se pare; Ei, ghearmec de móghior, n'ai cam nemerită. Latri ca unu cuchio, nu ești audiuță.

Ori și cine-ascultă și vrea să audă Uă critică justă care dreptă acușă. D'eru injurătura tă-o aruncă-n nasu Si Gómos te face de mare necasă.

Deci ia séma, băchio, ca să n'o pătesci, Décă încă-ntr'una bălon, bădös ești. Pôte cei de mutra-tă să-ți dea ascultare, D'eru să scii: Mărcuței vei face onoare!

Scuturul.

V E S T E A

SI CURIERULU DE SÈRA

Diaristica aduce mari folose, iată unu adevără pe care nu noi l'am inventat. Ensă, vai! nu toate peticuțele de chârtă trecute prin tească, se pot pune pe trăpta diarilor, precum, povestea românului, nu toate muștele se pot numi albine. Ca uă muscă să facă miere, trebuie să scie să sugă sucu din floră, să-lu prefacă-n miere, și să zidescă faguri de céră. Cele ce nu potu împlini aceste condiții sunt viespi, tăunii, muște, pe care ómenii le distrugă ca rău-făctore.

Ca unu diarul să mărite acestu titlu, cată să fă redacătă de ómeni cari să alibă «simțul de sine», independentă de caracter, învățătură și, mai presusă de toate, unu principiu, conștiință și talentul de a scrie. De nu'implinescu aceste condiții, foile dumnealor suntu peticuțe netrebnice.

Să analizăm:

V E S T E A

Redactorul *Vestei* este giovinotul Macedonsky dinu și Contele de Geniadevsky, care a scrisu și redactat *Oltul*. Décă fostu vr'unu diar care să 'njure cu mai multă furie ciocoismul și 'n parte pe dd. Boerescu și Florescu, fu *Oltul*.

Iată ce se citește în No. 2 din 18 Noembre 1873 alu acelei foite:

«Asupra acestu punctă (este vorba de partea *mesagiului* de deschiderea corporilor legiuitor, parte relativă *la penitenciare*) ce mai tu atinsu și 'n anul trecut, în *mesagiul tronului*, nu putem de cătu și a felicită pe guvernul că a mai pusă și estimă în gura Măriei-Sélé, asemenea îngrijire privitor penitenciarelor. Ea nu va putea de cătu să inspire pentru guvernul uă apoteosă cantată în choră de toate diarele *ordinei*»

«Bine face guvernul de să așterne d'acuma. Penitenciare și eru penitenciare! Cunoșteți, lectori, proverbul: se 'ntemplă se n'ie pentru c'ne se gătesce, ci pentru cine se nimeresc!»

Să mai la vale:

«Bine face M. S. că promite repres ntanților naționale precupăriunea guvernului pentru justiție, căci pene acum bătele și totul felul de abuzuri au domnită cu uă impunitate flagrantă. Dea dumnejude să nu tie si d'aci 'nainte totu asia cu toate că suntemu în dreptă a nu crede schimbarea la față a guvernului.»

Oare schimbătu-s'au la față ómenii din fostul Guvern de cătă adă cu atâta evlavie? Décă nu s'au schimbătu, apoi de sigură că 'i ūi tactul cu rubla!

Să nu se mai vorbescă d'eru despre principiu, despre independentă de caracter, despre onestitate, despre simțul de sine cându e vorba de 'nfumuratul conte de contrabandă.

Cătu despre 'nvățătură, aci se schimbă trăba, căci, după cum a diu Car:

De ore-ce are darulă
D'a scrie 'n poesie,
Apoi... și carte scie:
A 'nvățătă abecedarul!

Și s'o credeți, chiar cându aru veni tōte donzelele-spă-

cea-Viorela, p'unu vițelu pătat și alte personagie simândicose și redactori de la *Pressa-bovină*.

Trenul pentru soséoa *Kissel* nu sosise âncă, vrându-nevrându, trebuia să intru în sfânta grădină a sfântului Gheorghe ca să 'i asceptă sosirea.

Intrându în acesta grădină, fără să vreau, mă pusei p'uă bancă, alături cu domnișoara *Lelia*, eroina baronului Irsca. Ce dracu! s'acă și 'n Cismigiu, totu domnișoara *Lelia*!

Toamă cându eugetamă asupra acelui să vă fiă de bine, ochii 'mă să ciocniră de radianțele priviri ale ei.

Privirile noastre se atraseră și se respinserează ca doi magneți de poli contrari, care se pună față 'n față. Nicu'adătă acestu principiu fizicu n'a fostu mai bine aplicat.

După unu minutu și 13 secunde, același fenomenu se repetă. Ce-va mai multu: amendoi vrurămă să vorbimă de-udă-dată, amendoi pronunțăramă *Domn*.... și amendoi tăcăramă.

Domnișoara *Lelia* scose unu suspină.

— De ce suspinați, domnișoara, disei ești la audirea acestu sughiță, care 'i sdruncina stelpii organului respiratoru.

— Ei, domnule, mă gădescă la fugitivul *tempu*.

La acestu responsu, mă camă coprinse mirarea, căci nu 'mă încipuiamă ca eroina baronului Irsca, să să gădescă atâtă de multă la politica *Timpului*. Deci, luându-mă îndrăsnăla, o întrebă:

lătoarese din Neapole ca să v'o jure cu «*Prima-imberba*» în brațe.

Ecă cine măsgălesce peticuțul intitulat «*Vestea*».

«CURIERULU DE SÉRA»

Pentru acăstă foită hazlie prin redactorii săi, sunt pre puține de disu.

È destul să spunem că redactorii ei suntu illumi-Pătescu și fratele său gămănu Duculescu, care de toate aveau: principiu, învățătură, înțelepciune, onestitate, rei nume, credit și totu ce vreți, numai gazeta le lipsia. El bine, acum aș și gazetă. De n'orajunge ministri, apoi acăstă ingrată tăra merită să pieră de pe față pămentul.

Pecătă numai că bieți dascăli de Bolgradu oftăză și adi după bănisori păpați pentru răposatul *Fulgerul* și pecătă iarăsi de cele 15 lire ale Duduculescului, băgate în acăstă negustorie, pricopsită ca și *Amortirea* ce apără nădioră în Pitesti și care mișca pînă la lacrami pe amazonele moderne.

Conico.

B E T R Â N I I

(IMITAȚIUNE)

«Desmătați» ne dică bătrâni, Aă dreptate, căci nu potu Să mai facă ce facă junii S'adă le pare pré multă totu.

D'eru, de 'i-amă intreba: «ore Dumnelelor ce mi-ău făcută?» Dică: p'atunci era altu sôre; Astă-dă totu s'a prefăcută!

O fi; ensă, după mine, (Décă potu fi ascultată) Cred a fi cu multă mai bine Că puterea 'i-a lăsată.

Deci, citescă pe psaltire Séu să intre 'n monastiră, Căci bătrâni suntu din fire Bună d'anafură și miru!

C. N. Cornățenu.

IDEI SI MAXIME

Cea mai însemnată, d'eru cea mai neglesă din convorbiri e convorbirea cu sine ensu'șă.

Omulu își petrece viață: cugetându asupra trecutului, planându-se de prezent și tremurând de viitor.

Blândețea și supunerea suntu cele mai puternice arme ale feței.

Adevărata fericire e eftină; cea scumpă nu e de bună calitate.

Când săracia intră 'n casă pe ușă; amicia, stima și considerația esu pe fere stre.

Pentru omu nu suntu de cătu trei evenimente: nascerea, viața și mórtea. Nu simte cându se nasce, suferă cându mórte, și uită ca să trăiescă.

Oameni suntu rară și se rărescă din ce în ce. Scîpă cine 'i răcesc? Interesul...

Calculămă întrebuițarea timpulu intr'unu modu mai economic și nu ne gădimă cătu perdemu din elu nu maî calculândul.

Inaltă-te ca să dobândescă unu amicu, coboră-te ca să dobândescă femeia.

Cându pentru a ajunge la ceia-ce ne-amă propusă întrebui-

— Domnișoară, mă rogă, vorbită de jurnalul *Timpul*?

— Ba nu, domnule, de fugitivul *tempu*... de fugitivul *tempu* care măncă și rōde tōte lucrurile :

«O! *tempu* opresce 'i sborul!...»

Nu potu exprima emoționea ce amă simțită cându vădu că s'acăstă fici și a Evei scia *Lacul* lui Lamartine.

Din acăstă, putu înțelege că în capul domnișoarei *Lelia* se petrecuse uă *asociatiune de idei*, dumneiae, de sigură, s'a gădită la Cismigiu, apoi la lacul Cismigiu și de aci... la lacul lui Lamartine!

Deci, începui totu ești :

— Asia, domnișoară! *Timpul*

țămă multă ostenelă, îndată ce l-am ajunsu ne gândim. Cum ne-am putut săcpă mai iute.

E greu să facă amarulă dulce; dără nimicu nu e mai dulce de cătă amorulă uă dată 'ndulcitoră.

*
Pământul, a disu' ore-cine, — e cea mai nemilosă mamă: căci își mănâncă fiu. Eu asu' adăgo că și fiu suntu ce' mai lași și mai trândavă, căci, cătă trăiescă, nu se hrănescă de cătă din sinul mamei lor.

Sir-Hegok.

PE CAMPIA

Ce dulce fericire simțu eū cându pe câmpia,
In di de primă-véră, a lene stându culcată
Ascultă în umbra désă plăcută melodiă
A liei (1) ce să urcă la vîntul celu turbat.

Saudă cumu, printre ierbă păriul să strecoră,
Cumu zefirul prin frunde alunecă ușoră.
Să vădă cumu fluturașii din flóre 'n flóre sboră,
Să fragedele sinuri desmerdă cu amoră.

Săcilea josu' pe ierbă, subu' ramuri înflorite
Privindu în juru' mă cämpul de floră impodobită,
Respiru' în libertate. Durerile cumplite
Se ștergă, le uită pe tôte. Cătă suntu de fericită!

Maș colo păstorite, de floră încununate,
Lăsându să pasă turma, tragă danțul celu voiosu'.
Unu' ténără dintr'unu' flueră le cantică, să' animate
De căntu-i, sară prin ierbă, se'mpedică cadă' josu'.

Ce hohote, ce risuri! Ce viață 'ncântătoare!
Să scolă, re'ncepă danțul, culegă apoi la floră,
Să' mpodobindu' să capul cu floră miroosită
Strângă turma, merg spre casă săltând ca silfă ușoră.

Atuncia, privindu cerul prin crângile 'nflorite.
Zărescă cumu sténa dilei să pléca spre sfîntu'.
Mă scolă, mă' ndreptă spre casă: Durerile cumplite
Uitătă-le-amă pe tôte. Cătă suntu de fericită!

Juiro.

REVISTA POETICĂ POETICOASA SAU POETICEASCA

(CUM YE VA PLACEA MAI BINE)

Fine (2)

VIII.

Cu broșura: «Cate va versuri de Grigorii J. Scărisorénu», ne'mplinim sarcina ce ne-amă luată d'a arăta păcatele, și bune și rele, ale nouilor poeti apărăti pe «scena literaturăi românești» în anii 1875 și 1876. Astfel voră scăpa totă cei nedepănați de palpitările ce le dă Revista năstră cam sărată, cam piperată, dără nu tocmai cătă ară fi trebuită de înțepătoră.

Să analizăm broșura «Cateva versuri», însemnă să ne exprimăm durerosele păreri de-re'ru' ce simțimă gândindu-ne la timpuria mórte a autorului ei. Junele Scărisorénu, care s'a născută în anul 1856, nu'mplinise 18 ani, căndu' fu răpită din mijlocul nostru! Versurile săle, adunate, fură tipărite de desolata mamă a autorului și dedicate umbrei iubitului său.

Dără de ce să mai arătăm o're erorile strecturate 'n acăstă broșură?... Décă le-ară fi imprimată autorului, de sicură cără fi'nlătărată putinele erori ce găsimu' într'ensă. N'avem dără de cătă să citămă căteva din frumosete bucată ce abundă în acăstă cărticică, și să regretăm cu totu' perderea unu' ténără care promitea multă pentru viitor.

(1) Ciocârlie, popular

(2) A se vedea No. 16, 18, 19, 20, 21, 24 și 29, a. c.

In aceste momente, audii Tramwaysul care pleca spre sosea. Iute mă rădicaiu de pe bancă și voi' să plecă.

Dără d-sóra Lelia mă trase de mânecă dicendu' mă:

— Unde te duci?

— In călătoriă d-sóra, plecă în călătoriă, Adio!

Nu pronunțasem de cătă uă silabă din acestă ultimă și sdrobitoră adio, căndu' uă ideia' mă străbătu prin emisferele cerebrale. 'Mă-adusesem aminte de fericitulă adagio :

«Unde-î unul nu-î putere
«La nevoi' si la durere,
«Unde'su' doi' puterea cresce
«Si dușmanul nu sporesce.»

Așa dără, mădresa către d-sóra Lelia :

--Nu cumu'va aveți și d-vosă plăcerea d'a călători?

— Cumu' nu? cu plăcere, respunse amabila pisică.

Căndu' s'ajungemă la pôrta grădinii, vedemă că trenul era îndreptată ieră spre Văcărești. Acesta mă făcu să esclamă :

— El, dără la multă lume 'ă place să mărgă la Văcărești!

In sfârșită «din grația lui D-deu' și voința conducto-rului», sosește unu' altu' Tramways care se'ndrepta spre sosea.

Ca să mă facă cavaleru' în totă puterea cuvântului, întrăbă pe d-sóra Lelia, unde voesce să se urce susu' său' josu'?

Și cumu' nu promitea multă pentru viitoră acela care în nopti de veghere, aşedându-se obosită pe vr'u' stâncă rîpăsă, privia cerul ca să vădă decă nu e scrisu' în stele vr'u' viitoră mare pentru tere sea și care, vădendu' cerul negru ne spunea că uă tristă presimțire ilu' face să plenă amară,

Căci viitorulă terei, ca-a steleloră lucire
In nori, în nori se perde.....

Dără, cu tôte că viitorulă terei să perde 'n nori, junele animată de cele mai frumosă simțiminte, speră, speră ne-contenită, după cumu' ne spune singură :

Eă speră, căci, cumu' acelă miș stelă lucitoare
Lumină cu-ale loră focuri intregulă infinită
Din terei în terei totu' astfel să aquila o să sbore
Ducându' triumfuri, gloria, în sboru'-i strălucită.

Să speranță luă astă-dă' începe a se'mplini.

Așa! Cumu' nu promitea multă acela care, în «Constantină Brâncovénu», ne spune că fostă rădicată și pușă la grele torture :

Pentru crima c'a luă terei 'ăi-a iubit-o cu căldură,

Pentru crima c'a luă terei către-unu' terei de fericire

O conduse, să'și atingă terei vechia ei mărită;

Pentru crima că prin pace România-a 'navătătă

Si prin arte și sciințe a făcut-o d'a înflorită:

Căci tiranulă lumina nu și place nici-uă-data,

Căci printr'ensi-a luă putere este iute spulberată,

Precum fumulă este iute răspândită unu' linu' zefiră,

Si d'uă dulce fericire unu' teribilă suveniră.

Căci sciința este 'n lume ca unu' infârcătătă sôră

Ce consumă tirania cu lumina-ă ardătoare.

Apoi, urmându vorbele dise de Brâncovénu către fiu' săi, încheia cu următoarele versuri :

Așa dice Brâncovénu, și pre fiu' săi privește
Cumu' pe rându' călăul săpă subt secură și sdrobescă.

Precum luna dimineață vede, tristă, lacramăndă,

Siorile-ă de sôră cumu' se 'ntunecă pe rându'.

Despre bucată «Valsulă» putemă dice că, aprópe, rivasileșdă cu «Valsulă» poetulu' Șerbanescu. Ea 'ncepe astă-felă .

Multă și dulce valsulă, ca unu' dulce visu'

Care te transportă susu' în paradisul

Elu' aprinde 'n sufletu' dulcele plăceră,

Stinge cu-a sea rouă crudele dureri

Revărsându' în sufletu' unu'ectară crescă

Plină de dulci ilușii, d'amoră ingerescă,

Apoi, după ce ne descrie avântulă perechieloră voiște, urmădă :

Dără acumă, ilușii cu dulci reverii,

Cu visuri' poetici, sănătămelodiă,

Cânturi' mai suave, pe amanță încântă,

Căndu' în valsu' feerică gustă-amorul sănătă.

Unu' cantică mai puternică, mai 'naltă, mai divină,

Ei transpărtă, și duce în avântulă linu' :

Anima loră este acuma nă liră,

Pe care amorulă cantică și deliră,

Si cântarea'ă dulce nașe-unu' simțu' suavă,

Simțu' care prefacă p'omu' eroă din sclavă;

Născă fericearea care elu' transportă

Mai pre susu' de cerură, unde linu' ilu' pôrtă

In sferă ideală, intr'unu' mândru plăju'.

Mai ferice anăca ca cresculă raiu'.

Si prin ochi' acolo, ei' ingheňu' miș sôpte

Ce'ntre'ă loră găndire să perdu' ca'nt'ru' năpote;

Căci amorulă este simțu' din Empireu',

Ce domnescă 'n lume ca și Dumnezeu'.

Următoarele două strofe le găsimu' la sfîrșitul bucatăi intitulată «Meditațiu'ne» :

.....

Așa să fie o're? mă'ntrebă eu' disperare.

Atomă a naturăi, natură potu' sonda?

Victimă'ă pasiunei potu' s'aflu'ă ei' isvoră?

Si sclavă alu' nălucirei o potu' face-a dispără?

Că număra'ă rațiunea să' sbore-a cerceta?

Nu sciă, dără ca și timpulă veghiază-a mea gădinire,

Mai multă și mai multă incă cu cătă s'a indoită,

Căndu' ca să' sondeze dure, fericeire,

Căndu' tartarulă, căndu' raiulă, căndu' trista omenire

Căndu' ânima mai vastă, ca vastulă infinită!

Cea din urmă bucată din broșura «Cateva versuri»

— Susu', răspunse juna găinușă.

Nu putești să vă'ncipui'ă bucuria ce amă simțită pen-

tru alegerea d-sórei Lelia, căci făceamă economiă de două bană, și, afară de acăstă, aveamă ocasia d'a privi pe Be-

atrice urcându-se pe frumosete scări care ducă la paradis.

Ne luarăm adio de la Sf. Gheorghe ne urcărămă susu' și plecarămă.

Nimică mai poetică : pe coverta Tramwaysulă nu

mă era nimănă, afară de noi. Jos unu' intinsu' uscată, sus

unu' intinsu' ceru' și noi la mijlocu'.

Lelia suspina.

— Ce suspi'ă, domnișoară?

— Te'nseli', domnule, sughițamă; să' vede că mă po-

menescă mamaua său' papaua.

— Să' pote, domnișoară, dără sunteți tristă. Goniști în-

tristarea, disipați lamentele, ridetă, domnișoară, surâdetă

duducă, priviști lampa lui Chateaubriand cumu' asvârle răde-

ride. Pământulă și paradisul, Tramwaysulă e arca lui

Noe, eru' noă Adam și Eva.

— Dără, Domnule, după cătă sciă eū, Adam și Eva

nu' esistați pe timpulă Potopului.

— Bine dici, domnișoară, atunci să' simu' cei două amanți, pe care'ă descrică nemuritorul Negruți (nu Jac...) a-

acele victime ale potopului, a! domnișoară atunci, căndu' :

— Uă posomorfie cruntă orizontulă coperește

— Eră prin năbușitulă aerul fulgerilă fălfăia!

— Turnulă Colțită! dise d-sóra Lelia.

«Ca duoi brađi într'o tulpină»
«Ca duoi ochi într'o lumină»

— Aşa e frate Mac-Manson că numai noi înțelegem⁹ civilisațiunea *timpului*?!!!
— Da fratele meu, eu cu libertatea și tu cu creștinismul